Eendracht maakt Macht

Contact

Bid en Werk

A MONTHLY PUBLICATION

Of the Christian Reformed Immigration Societies in Eastern Canada

1e Jaargang CHATHAM, ONTARIO, JANUARY 26, 1950 No. 5

Vragen en Antwoorden

Op de verschillende artikelen in de twee laatste nummers van Contact over het Noorden zijn veel brieven gekomen naar onze redactie met vragen en meer vragen. Dit is een goed teeken, en geeft blijk dat Contact nauwkeurig gelezen wordt, en tevens dat ons blad in een behoefte voorziet. Deze vragen zijn van allerlei aard, en wij zijn niet bijmachte vanwege tijdsgebrek om elke brief afzonderlijk te beantwoorden. Dit is ook niet noodig nu wij ons eigen orgaan hebben. Ook is het van nut dat anderen delen in de antwoorden op deze vragen. Ongetwijfeld zijn er onder de lezers van "Contact" velen die zich zelven deze zelfde vragen hebben gesteld, doch de moeite niet namen om ons te schrijven. Wij zullen trachten op elke vraag een bevredigend antwoord te geven, en mocht men een meer en verder uitgewerkt antwoord verlangen over een zekere zaak dan is ons advies, schrijf ons maar gerust, dan zal dit gebeuren.

Dus wij steken van wal.

Vraag 1. Er wordt gezegd dat er groote mogelijkheden zijn, maar ook lezen wij in "Contact" "Haast U langzaam." Dit rijmt niet.

Antwoord. In de eerste plaats lees nog eens het artikel hier genoemd. U vind het in het November nummer van "Contact." Mr. Rupke bedoelt hiermee, dat wanneer er liefhebberij is voor vestiging in het Noorden dat dan gezorgd moet worden dat wij ons daar vestigen niet als enkelingen, maar als groepen, dus in een georganizeerde manier, en niet zoo dat een ieder nu maar gauw een boerdery koopt. Wat zou er op deze wijze terecht komen van ons kerkelijk leven, en verder het is wel degelijk noodig om van anderen, beter bekend met toestanden en farms, voorlichting te ontvangen.

Vraag 2. Is er afzet gebied voor producten in het Noorden?

Antwoord. Ja. Op het oogenblik is er een groot tekort in deze streek van allerlei producten, en deze worden daarom ingevoerd vanuit het Zuiden van onze provincie. Verleden winter werden er alleen in de stad Timmins, (vijftig mijl van Cochrane) 97 spoor wagons met aardappelen ingevoerd, terwijl er geen betere streek voor aardappel cultuur is dan daar in het Noorden. Gedurende de eerste twee weken in November was er in Cochrane een slager die voor $1800.00 vleesch en eieren kocht in Kitchener en Toronto, omdat hij deze producten niet kon kopen van boeren in zijn omgeving. Ik zou nog meerdere voorbeelden kunnen noemen. Natuurlijk als er een vijf hundred vlijtige Hollandse boeren heentrekken, dan zal dit wel anders worden en dan verwacht ik dat men elders een markt moet zoeken. Doch dit is niet zoo erg. Cochrane en vele andere plaatsen in het noorden der provincie liggen een nacht reizen per trein van de groote marken in Toronto en Montreal. En al worden de vervoer kosten wat hoger dan van sommige plaatsen meer in het zuiden dat is niet erg. Zit hier dus niet over in.

Vraag 3. Zijn er werkelijk liefhebbers voor het Noorden?

Antwoord. Zeker. Lees het artikel in het volgende nummer "Nog plaats voor twintig gezinnen."

Vraag 4. Hoe kom ik met deze in contact?

Antwoord. Schrijf naar het administratie adres van "Contact" voor inlichtingen.

Vraag 5. Verkoopt de regeering dit land?

Antwoord. Neen, en ja. Hier liggen twee soorten farms te koop. De eersten behooren aan particulieren, en op deze staan meest huizen en bijgebouwen, benevens is er veel of minder land op zulke farms in cultuur, en de tweeden behoren aan de regeering. Op de regeerings farms, zijn meestae geen gebouwen, en bijna met enkele uitzonderingen allemaal boschland. Nu is ons advies, om zoolang er farms zijn van particulieren deze eerst te kopen, wat inhoudt, dat u dan ook direct een huis heeft, en land om te bewerken.

Vraag 6. Waar is de beste plaats om zich te vestigen in het Noorden?

Antwoord. Op het oogenblik in de buurt van Cochrane. Waarom vraagt U. Niet omdat te Cochrane beter land ligt, of betere markten zijn voor de producten, maar alleen omdat wij reeds nu een twintigtal gezinnen hier krijgen dus hier is een begin, en voldoende mensen om met elkaar een kerk te organizeeren, en gemeenschap met elkaar te hebben. Wij hopen in de naaste toekomst nog op meer plaatsen zulk een groep te organiseeren, bijvoorbeeld te Matheson, New Liskeard, Port Arthur, and Rainy River. Maar haast U langzaam is ook het motto voor onze organisatie, dus eerst een plaats goed organiseeren, voor wij onze wieken uitslaan naar andere streken.

Vraag 7. Is er ook werk in de winter?

Antwoord. Ja bijna elke winter is hier flink werk in de bossen, natuurlijk verdient een Nederlander die niet bekend is met boschwerk, de eerste maanden het hoogste loon niet, doch wanneer hij eenmaal boschwerk verstaat kan hij een behoorlijk loon verdienen.

Vraag 8. Wat is de prijs van farm land?

Antwoord. Lees ket artikel in het vol gende nummer "Nog plaats voor twintig gezinnen" Hierin worden de prijzen genoemd van farms behorende aan private eigenaren, en deze vari eeren van $5000. tot $3500.00, Dit groote verschil van prijs sttat in verband met de toestand van gebouwen, en hoeveel lander onder cultuur is.

Dan is hier veel land behoorende aan de regeering, dit land is meest alles boschland, en

Contact

Redactie

Zend niews berichten, artikelen, critiek, opmerkingen, en alle andere zaken aangaande de inhoud van "Cont act" naar het redactie bureau: 304 Dundas Street, Trenton, Ont.

Administratie

Advertenties en abonnementen naar ons administratie bureau: P.O. Box 234, Chatham, Ont.

hierop zijn in het geheel geen gebouwen. Dit land kan men kopen voor vijftig cent per acre, men kan vijf eh zeventig acres kopen en niet meer. Zoolang er andere farms te koop zijn van particulieran met gebouwen en land in cultuur, advizeeren wij om dit eerst tekopen, en als dit straks niet meer mogelijk is om dan te zien op welke wijze wij het geschiktst regeerings land kunnen kopen. Misschien is er tegen die tijd wel een plan van de provinciale regeering in Ontario dat beter is dan de heden daagsche voorwaarden.

Vraag 9. En wat about de wolven. (Zoo ontving ik deze vraag).

Antwoord. Er zijn meer wolven in Zuid West Ontario dan in het Noorden. Ik ben verleden jaar drie maal het Noorden ingeweest, en heb geen wild beest gezien. Met mijn vrienden zijn wij met opzet 10 mijl een zwaar bosch ingereden om toch maar iets wilds te zien, met onze heldere Hollandse oogen hebben wij voor uren getuurd, doch helaas geen succes. Dus men behoeft niet bang te wezen dat wanneer papa in het bosch is de wolven en beren vrouw en kinderen oppeu zelen en een heerlijk dinner van hen maken. Heel enkel komt het eens voor dat een zwarte beer honger krijgt en wanneer er veel sneeuw ligt dicht bij de dorpen en boerderijen komt, om indien mogelijk een schaapje bij de kudde weg te rukken. Dus zorg ervoor dat U slinger steentjes hebt.

Vraag 10. Wat is de beste tijd om daar heen te gaan?

Antwoord. Om met het werk op de farm te beginnen in het voorjaar, omstreeks April. Om land te kopen gedurende delate zomer, dan kan men zien wat er groeit. (Dit is altijd de beste tijd om te kopen, ook in andere delen der provincie.)

Vraag 11. Hoeveel geld heeft men noodig om een farm in het Noorden te kopen?

Antwoord. Niet minder dan twee duizend dollars. Dan heeft men tenminste duizend om te besteden aan het koepan van de farm, en men heeft nog duizend voor zaad, kunstmest, machenerien en andere zaken. Het is niet mogelijk om met duizend dollar de beste en duurste farms te kopen, doch men kan zich redden.

Vraag 12. Is de grond geploegd van farms die men in het voorjaar gaat kopen?

Antwoord. Bijna in alle gevallen niet.

Vraag 13. Wat hulp geeft de regeering aan iemand die een regeerings farm koopt?

Antwoord. Niet veel. De regeering geeft U toezegging dat U elk jaar tien acres land kunt ontginnen, waarvoor de regeering U per acre $12 subsidie geeft, en voor het ploegen van dit ontgonnen land nog een subsidie van $6 per acre. De regeering verleent gen hulp voor het bouwen van een huis, of bijgebouwen. Wel geeft de regeering U op hun kosten open draineering als dit noodig is. Ook geeft men U de helft van de prijs voor het boren van een water wel, maar niet hoger dan $200.00. Men betaalt een regeerings farm contant, bij aankoop. (Prijs voor 75 acres meer kan men niet kopen $37.50, plus $10 onkosten.);

Vraag 12. Groeien er ook vruchtboomen in het Noorden?

Antwoord. Neen. In het geheel niet. Alleen klein fruit zooals aardbeien en frambozen. Deze doen het daar best. U moet echter weten dat ook in het gehele Westen van Canada geen fruit boomen zijn, met uitzondering van de omtrek van Vancouver en Zuiderlijk B.C.

Vraag 13. Indien er meer dingen zijn die wij willen weten is U dan genegen om ons te helpen met antwoorden?

Antwoord. Zeker, dit is juist wat wij noodig hebben. Ons werk is om onze leden te hel pen door voorlichting, en dit is ook de bodoeling van "Contact." Raad anderen aan om zich te abbonneeren op dit nuttige orgaan.

"CONTACT"

* Contact is het blad voor immigranten en immigratie. Dus uw blad. Beschouw het zoo.
* Twee zaken zijn noodig voor het success van een nieuwsblad.
* Voldoende lezers, voor financieel succcess, een inhoud die terredenheid geeft.
* U kan de uitgave van "Contact" verzekeren door:
* Zelf lezer te worden, dus abonneer U op dit blad.
* Anderen te vragen om het zelfde te doen.
* Aan de redactie te schrijven of U tevreden zijt met "Contact" of niet.
* Voor stellen te maken voor nieuwe rubrieken.
* Uw volle medewerking te geven tot haar succes.

Antwoorden op mogelijke vragen van Toekomstige Nederlandsche Settlers met betrekking tot Vestiging in het Cochrane District

De grootte van de som gelds, die vereist wordt om een farm in deze streek te kopen, hangt af van de volgende factoren: de ligging, totale oppervlakte, aantal acres dat onmiddellijk in cultuur gebracht kan worden en het aantal gebouwen op de farm, benevens de conditie waarin deze verkeren. Indien men dit land van de regering koopt, betaalt men 50 cent per acre plus een redelijk bedrag voor verbeteringen, die mogelijk door een vorige eigenaar zijn aangebracht. De oorspronkelijke kosten van het land moeten constant worden beetaald. Indien er verbeteringen zijn gemaakt dan behooft een vierde contant betaald te worden, terwijl de rest in drie termijnen kan worden betaald met 6 maanden tussenruimte en tegen 6% interest. De prijs van andere farms hangt af van de drang der omstandigheden waaronder de farm verkocht moet worden als ook van de aanbiedingen die men ontvangt van kooplustigen. De meeste van deze eigenaars eisen contant geld, maar sommigen zijn wel bereid om termijnbetaling toe te staan. Gedurende de laatste 10 jaren zijn slechts weinig farms van eigenaar veranderd, maar in 1948 zijn er enige verkocht voor prijzen van $500 tot $2000. Sommige van de farms die $1000 opbrachten hadden van 25 tot acres "clear" land en wat kleine gebouwen, die in de meeste gevallen nodig gerepareerd moesten worden. Een beginner dient er op te rekenen, dat hij tussen 500 en 1500 dollars nodig zal hebben om iets te kopen aan een vrij goede weg, in een georganizeerde schoolsection en niet te ver van het dorp, het station en de kerk.

Er bestaat in deze streek geen regerings organizatie, die subsidie aan settlers verleent, waarom alle nieuwelingen genoeg geld dienen te reserveren om nieuwe gebouwen op te trekken of oude te verbeteren. Het Department van "Lands and Forests" heeft wijselijk staand hout in reserve gehouden dat tegen betaling van een redelijk recht, door de settlers kan worden gezaagd en voor het bouwen van huizen en schuren kan worden gebruikt.

Wanneer een settler er toe over gaat om een van deze gedeeltelijk verbeterde farms te kopen, hetzij van de regering of van een particulier, zal hij in veel gevallen ondervinden dat al het [illegible] land voor hooi gebruikt is en het eerste wat hij zal moeten doen is dan ook het breken van een stuk ontbost land om daarop groenten en granen te verbouwen en vooral om weer nieuw gras en klaver te kunnen inzaaien zodat hij weer goed weiland krijgt voor de zomer en hooi van beste qualiteit voor de winter als voer voor zijn vee.

Als het land nog nooit van te voren geploegd is geweest en dus voor het eerst gebroken wordt is het Departement van Landbouw bereid om als subsidie 50% van de kosten te dragen tot een maximum van $6.00 per acres, voor niet meer dan 10 acres per jaar en dat alleen op voorwaarde dat minder dan 80 acres van de gehele farm ontbost is. Als het land vroeger ook al geploegd is geweest, zal de settler onkosten van het opnieuw ploegen zelf moeten betalen. Ploegen in het najaar is ongetwijfeld beter dan ploegen in het voorjaar, maar als een settler eerst in het voorjaar op de farm aankomt en dus geen kans gehad heeft om voor de winter te ploegen kan hij dit toch nog wel in het voorjaar doen met een tamelijk goede kans op een goede oogst. In elk geval zal hij een voldoende hoeveelheid groene haver kunnen verbouwen, die in de winter aan de koeien gevoerd kan worden.

Als hij begint te boeren op een farm waarvan nog niets ontbost is of als hij meer land in cultuur wil brengen, is het Departement van Landbouw bereid om hem een tegemoetkoming te verlenen van 50% van de kosten van ontbossing van niet meer dan 10 acres per jaar en tot een maximum van $12.00 per acre en op voorwaarde dat niet meer dan 80 acres "clear" is. De settler kan dit werk zelf doen of het ook laten doen.

Als de watervoorziening op de boerderij niet voldoende is, is het Departement van Landbouw bereid ook hier te helpen en aan de eigenaar 50% van de kosten te vergoeden van het graven van een wel die meer dan $200 kost. Het hoogste bedrag dat voor zulk werk door de regering betaald wordt is $300.

De gesteldheid van de bodem en het klimaat zijn in dit gedeelte van Noord-Ontario van dien aard, dat alle gewone veld-en tuingewassen met succes verbouwd kunnen worden. Dat sluit dus ook in zomertarwe, haver, gerst, erwten, rogge, boekweit en vlas. Bovendien groeien hier ook de voedergewassen zoals alfalfa, rode klaver, en andere klaversoorten in rijken overvloed. Tachtig duizend pond gras-en klaverzaden werden in het afgelopen seizoen verkocht aan Mr. Labonte', zaadhandelaar in New Liskeard tegen een gemiddelde prijs van iets boven 25 cent per pond wat voor de settlers een opbrengst van $23,000 in contant geld vertegenwoordigt.

Aardappels, wortels, knollen, bieten, parsnips, kool, bloemkool, uien, sla, radijs, bonen, erwten, selderie enz. groeien er uitstekend. Het is een feit, dat dit een van het beste streken in Canada is voor aardappels wat wel bewezen werd toen 8 inzendingen van de Reid Lake Farms op de Wintertentoonstelling in Toronto 7 prijzen verwierven, waarvan een de eerste prijs was voor de beste Chippewa eetaardappelen in Canada. Dit was verder nog bevestigd door 7 inzendingen uit Cochrane die allen bekroond werden en waarvan aan een de eerste prijs werd verleend als zijnde de beste geselecteerde Irish Cobbler.

Appels kunnen moeilijk gekweekt worden in deze streek ofschoon het in sommige uitgezochte plekjes wel eens is gelukt. Er zijn echter minstens 4 soorten crab-appels, die het strenge klimaat kunnen verdragen en een oogst opleveren. Het zijn de Osman, Mecca, Columbia en Dolga. Rabarber, aardbeien en frambozen kunnen met succes gekweekt worden. Wanneer er gesproken wordt over kleine vruchten in het Noorden voor eigen gebruik of zelfs voor de markten moet de gewone wilde blueberry niet vergeten worden die in sommige jaren een overvloedige oogst oplevert en gewoonlijk genoeg produceert om in de plaatselijke behoeften te voorzien. In 1943

werden uit dit district 68,000 elf quarts mandjes verzonden, die bijna $125,000 opbrachten.

Het kweken van bovengenoemde gewassen moet echter niet het doel zijn, maar alleen beschouwd worden als een middel om het doel te bereiken. Het opbouwen van een veestapel de productie van melk, cream, vlees, kippen en eieren, waarnaar altijd een goede vraag is en die gewoonlijk een hogere prijs opbrengen dan in andere gedeelten van Canada, moeten beschouwd worden als het enige doel waarnaar gestreefd dient te worden. De bevolking in mijnstreken en bij de papierfabrieken moeten iedere dag van het jaar voorzien worden van melk, eieren en vlees.

Het marktbare vee wordt op cooperatieve wijze naar de stockyards in Toronto verscheept en is daar natuurlijk onderhevig aan concurrentie van andere delen van het land, maar zij kunnen met veel lagere onkosten aangevoerd worden dan het vee dat uit het Westen moet komen.

Een reden waarom het district van Zuid Cochrane zo uitermate geschikt is voor nieuwe settlers is het feit dat er momenteel een groot aantal farms te koop zijn, waardoor het mogelijk is, dat een behoorlijk aantal personen van een of andere Nationaliteit zich tegelijk kunnen vestigen en waardoor voorkomen wordt datiiemand geheel alleen komt te staan en zich eenzaam zou gevoelen.

Sommige landbouw authoriteiten moeten niets hebben van boeren die slechts een gedeelte van het jaar op de farm werken (part-time farmers). In Noord-Ontario denken wij daar anders over. Het is een feit, dat ongeveer 90% van de 23,000 settlers die nu een eigen farm hebben, vroeger of later, noodgedwongen of uit eigen beweging ander werk dan boerenwerk hebben verricht met het doel om aan extra geld te komen voor het verbeteren van farm en veestapel en wij zijn er trots op, dat zij bereid waren dit offer te brengen. De ontwikkeling van de industrieen hebben het mogelijk gemaakt om aan deze mensen een tijdelijke betrekking te verzekeren. En niet alleen de eigenaars, maar ook de vrouwen en de grote kinderen hebben van de gelegenheid gebruik gemaakt om wat extra te verdienen. Met de geleidelijke ontwikkeling van de farm, de aanwas in productie en de toename van de veestapel wordt het nodig, dat meer leden van het gezin op de farm te werk worden gesteld, maar het zou onverstandig zijn alle kinderen maar thuis te houden alleen omdat men nu eenmaal boer is. Het ijverige gezin, waarvan alle leden samenwerken voor hetzelfde doel en daartoe alle voorkomende werk weten aan te pakken, zal op den duur verder komen dan anderen, die thuis blijven ofschoon er niet genoeg werk is om allen bezig te houden.

De tijd zal komen en misschien al spoedig, dat iedere farm die vroeger in cultuur is geweest en die nog waard is om bewerkt te worden, opnieuw een "home" zal worden, opnieuw een "home" zal worden voor de een of andere settler en zijn gezin.

Wij danken het bovenstaande artikel van de heer L. H. Hanlan, vertegenwoordiger van het Noorden gewoond en gewerkt. Zijn kennis en ervaring van het Noorden wordt door weinigen geevenaard. Redactie.

Nederlands Nieuws

Koningin Juliana heeft op 23 December haar onderdanen toegesproken over de radio. Op de 24ste December zouden de afgevaardigden van Indonesie de souvereiniteit overnemen en dit gebeuren beinvloedde uit den aard der zaak haar rede. Voorheen zijn beide eigenbelang en naastenliefde naar Indie gezonden en zij die hun beste krachten aan dat land gaven zijn soms in twijfel of voortzetting van hun levenswerk zal worden verlangd. Wat ook het oordeel is van het al of niet rijp zijn van Indonesie voor zelf regering, de besluiten zijn langs democraties weg tot stand gebracht en H.M. vraagt dan ook een grote welwillendheid van de zijde van het Nederlandse volk omdat wij met de souvereiniteit ook dienen te schenken het vertrouwen en de vriendschap. Het "Vrede op Aarde" kan zo weer tot een machtig geluid aanzwellen. De Koningin raadde ieder aan in deze dagen voor de grote stap om tot zich zelf in te keren en stil te worden. Ten slotte worden de leiders toch ook zelf weer geleid en niets gaat verloren buiten de wil van die hogere leiding. Voor vele mensen schijnt de nood altijd veel groter te zijn dan de liefde tot God, die toch nog altijd de Behoeder is van de mens en wat zou kunnen voeren tot de redding van de wereld wordt maar al te vaak verbannen naar de binnenkamer van onze ontoereikendheid.

Tot zover het verslag van de Koninklijke radio rede.
Waarom er niets voorkomt in deze Kerstboodschap van de geboren Zaligmaker wordt niet vermeld.

Om achttien minuten over 10 op 24 December 1949 had de officieele overdracht plaats van de souvereiniteit van Indonesie. Het carillon van het Amsterdamse paleis speelde eerst het volkslied Vertegenwoordigers van andere gebiedsdelen, van de nieuwe staat en toen het oude Wilhelmus. hoogwaardigheidsbekleders, leden van de eerste en twede kamer waren aanwezig. De Koningin was gekleed in zwart fluweel, terwijl Prins Bernhard het uniform droeg van Luitenant Generaal der Cavallerie. Nadat de verschillende acten waren voorgelezen en getekend hield de heer Hatta, vertegenwoordiger van Indonesie, een rede, waarin hij de hoop uitsprak, dat de betrekkingen tussen beide landen, die nu op voet van volkomen gelijkheid, vrijheid en vrijwilligheid staan, zich zo zullen ontwikkelen, dat het geluk en de welvaart van beide volkezen zal bevorderd worden. Daarna ving de Koningin haar rede aan onder

doodse stilte. Zij noemde wat nu geschied was een van de meest aangrijpende gebeurtenissen van deze tijd. Wij staan, zeide zij, niet langer tegenover elkaar, maar naast elkaar, hoezeer dan ook geschouden en gescheurd en vol van lidtekens van wrok en spijt, maar beide landen zijn krachtig genoeg om een nieuw begin te maken

Koffie is weer eens schaars in Holland. Door de grote stijging van de wereldmarktprijs is de invoer stop gezet en men begint weer surrogaat te maken. Een pond Canadeese koffie zal dus weer beschouwd worden als een welkom geschenk aan familie en vrienden.

De wel bekende "Kota Inten" is in aanvaring geweest met een Vlaardingse logger met haring. De logger is, jammer genoeg, gezonken, de "Kota Inten" niet.

Een aantal Indische Nederlanders heeft zich als emigranten gevestigd in Nieuw Guinea. Zij wonen daar in tenten in een gebeid half zo groot als Nederland, waar slechts een dokter en twee verpleegsters zijn benevens een klein hospitaaltje.

In 1950 zullen in Nederland 40,000 woningen gebouwd worden. Na 1 Januari woordt door de regering geen steun bij woningbouw meer verleend.

Na de eerste Januari 1950 kan aan houders van een Nederlands paspoort kosteloos een Canadees visum verstrekt worden waarmee dan een onbepaald aantal reizen kan worden gemaakt.

De Noordhollandse groenten-en fruitveilingen hadden in 1949 een omzet van 55 millioen gulden.

De prijzen van nieuwe woningen zijn in Holland thans drie maal zo duur als voor de oorlog.

De K.L.M. heeft een nieuw record gevestigd doordat een van haar Constellations in 5 uur en 28 minuten van Gander (New Foundland) naar Prestwick (Schotland) is gevlogen.

De Nederlandse regering wil steun verlenen aan ongeschoolde arbeiders bij het emigreren naar Australie en een wetsontwerp is ingediend waarbij een millioen gulden wordt aangevraagd. Hieruit zou dan tevens bestreden worden de onkosten verbonden aan emigratie uit Indonesie van gedemobiliseerde militairen rechtstreeks naar Australie.

De "Volendam" heeft 1500 landverhuizers van Rotterdam naar Australie gebracht. Onder hen waren boerenknechts, chauffeurs, kantoorbedienden, bakkers, slagers, bankwerkers en ongeschoolde arbeiders. Ds. Lugtigheid van de Haagse Hervormde evangelistie maakte de reis me als geestelijk verzorger.

Het Nederlands Rundveestamboek isnu 75 jaar oud en telt 30,000 leden, die gezamenlijk 200,000 ingeschreven dieren bezitten.

Het totaal van de Marshall-toewijzigingen aan Nederland bedroeg per 9 December 586,897,000 dollar.

De benzine kost thans in Nederland 28½ cent per liter. Deze prijs zal stijgen tot 40 cent op 1 Februari 1950 als het wets ontwerp tot verhoging van het bijzonder invoerrecht op benzine zal zijn aangenomen.

Abonneert U op dit Blad

Spaar-en Leen Banken

In Nederland bestaan deze banken, en vele onzer tegenwoordige immigranten waren lid van zulk een instelling. Zij beseften de grote voordelen die zulke instellingen bieden voor de kleine luiden met weinig geld. Met de weinige spaarduiten die zij bezaten, was het onmogelijk om ooit genoeg geld bijeen te verzamelen voor een eigen bedrijf. Het is veelal de geldelijke hulp verleend door dit soort instellingen die vele arme mensen op de been hielpen. Natuurlijk is aan alle instellingen ook een zwak verbonden, en ook deze spaar-en leen banken zijn niet volmaakt. Ik heb evenwel met vele immigranten gesproken, die in Nederland zaken deden en lid waren van zulk een bank en deze allen spreken in haar voordeel. Ook op de vergaderingen van onze locale organizatie kwamen deze instellingen in de discussie voor met name wanneer het schreeuwende geld probleem om zelf een bedrijf te beginen ter sprake kwan. Telkens hoort men in zulke gesprekken "het eenige middels voor ons is, dat wij zelven een spaar en leen bank organiseeren voor onze leden." Met deze gedachte voor oogen, vroegen enkele locale groepen dat het provinciale bestuur deze zaak ter tafel wou brengen op onze jaarvergadering. Dit is geschied. en ook op deze vergadering vond dit voorstel instemming. Evenwel werd geadviseerd om in dezen iets voorzichting te zijn en goed te onderzoeken naar de mogelijkheid voor zulke instellingen in Canada, de wets bepalingen dien aangaande, en het aantal personen in onze organizatie de werkelijk deel willen nemen in zulk een onderneming. Het provinciale bestuur kreeg de opdracht om deze drie zaken te onderzoeken en om van hun bevinrigen kennis te geven aan alle locale groepen. Ook krijgt een ieder van onze leden die dit verlangt de gelegenheid om door middel van "Contact" zijn gedachten over deze zaak naar voren te brengen. Reeds in dit nummer van ons blad vinden wij een artikel bij een onzer leden over dit onderwerp. Ik hoop dat ik in dit kort bestek duidelijk heb gemaakt wat onze bedoeling is. Reeds is een aanvang gemaakt met het onderzoek, en wij verwachten dan ook dat gedurende de eerst volgende maanden heel wat over dit onderwerp zal geschreven worden in "Contact." Voor deze keer wil ik U iets vertellen over dit soort instellingen in Canada, en dan vooral over onze eigen provincie Ontario. Want ook in Canada zijn spaar-en leen banken. Ja lezer reeds in 1864 werd zulk een instelling gevonden in de provincie Prince Edward Island.

Doch eerst in het jaar 1900 werdt de zaak flink aangepakt door een zekere Alphonse Desjardins, een Fransch Canadees uit de provincie Quebec. Deze persoon is eigenlijk de vader van de spaar-en leenbanken in dit land. De eerste bank die hij opzette in Lewis, P.Q. begon met het kleine kapitaal van $26.40. Vandaag heeft deze zelfde bank een kapitaal van over $2,000,000, en benevens heeft het steeds de leden geholpen met leningen, en dit geld, deze twee millioen dollar is het eigendom van de leden. Ook in onze eigen provincie vonden deze instellingen groote bijval, en aan het einde van 1949 waren er ongeveer vier honderd en veertig zulke spaar-en leenbanken. Men vindt deze banken onder allerlei soorten van mensen, en niet zooals in Nederland vooral onder de boeren. Ik heb hier voor mij een lijstje van 1948, en daar lees ik, dat er 60 katholieke stads banken zijn, en 40 katholieke Boeren banken. Dat er 22 stads Co-operaties in Ontario zijn die ook zulk een bank bezitten voor hun leden, en 27 Boeren Co-operaties. Dat er 22 stads en dorps banken zijn waarvan elk burger lid kan worden, en 28 banken georganiseerd in verschillende streken bij boeren, als echte boerenleenbanken. Dan zijn er 27 banken in onze provincie die zijn opgericht en ten dienste staan van mensen uit allerlei landen, dus opgericht door immigranten uit verschillende landen der wereld die hoogstwaarschijnlijk het zelfde ondervonden als wij nu, dat wij met elkaar ons zelf moeten helpen. Zij hebben hun eigen spaar-en leenbanken opgericht en door middel hiervan zien wij dat zekere nationaliteiten naar het schijnt hier en ook in andere landen steeds geld hebben om zaken te beginnen of eigen bedrijf. Ik denk dat wij gerust kunnen zeggen, dat dit vaak mogelijk wordt gemaakt voor zulke mensen, door dat zij zelf onder elkaar zulk een spaar-en leen bank bezitten. Dan zijn er nog 160 spaar-en leenbanken in de provincie die georganiseerd zijn door de werklieden van groote fabrieken en ondernemingen. Dus U ziet lezer dit soort instellingen is niet iets nieuws hier in Canada, ik durf zelfs beweren dat het wel mogelijk is dat er percents gewijs volgens het cijfer der bevolking in Canada en ook in Ontario zelf, meer spaar-en leen banken zijn dan in Nederland. Doch hierover gaan wij niet twisten. In een volgend artikel hopen wij meer in het bijzonder te schrijven over de controle der regeering over deze instellingen, en de voorschriften waaraan elke bank zich moet houden. Ook over de wijze waarop men begint met zulk een bank, en de manier waarop leningen worden verstrekt. Ook noodigen wij een ieder van onze leden die over deze zaak schrijven wil uit, dit te doen. Want dit is noodig voor wij zelf deze zaak ondernemen des temeer onderzocht en besproken des te beter.

Ervaringen

J. Langeraap

8 Mei 1948 aangekomen metde Tabinta in Quebec. Met bestemming Tilbury, waar wij de 10de Mei aanlanden, vermoeid van de reis, niet goed geslapen in de trein. En hopend op een goed maal eten en een bed (dat niet wiegde zooals de boot), werden wij zeer teleur gesteld. Het eten was hopeloos, en de slaapgelegenheid nog hopelozer. Ons meisje op een groote stoel in mijn vrouw en zoontje van toen 3 jaar en ik op een een persoons bedje waar ik mijn koffers onder moest zetten want anders gingen we er door. Het kamertje was 6 bij 10 voet, daar hebben we 3 maanden in geleefd. Het was werken van 6 uur in de morgen tot het volkomen nacht was. Bij deze Stalin heb ik het 4 maanden volgehouden. En ben toen op eigen risico vertrokken naar deze streek waar wij bij mijn vrind D. Coers gastvrij onderdak vonden. En ik direct werk kreeg op een houtzagerij. Drie weken bij mijn vrind ingewoond hebbende, vonden we dan ons tegenwoordig "home". Ruim, goed onderhouden huis aan Highway 3. De huurprijs was $10 in de maand. Ik huurde het van een oude farmer die naast ons woont. En hier heb ik mijn kennis opgedaan aangaande boeren, burgers en buitenlui. Na drie maanden op de zagerij gewerkt te hebben kregen we ons ontslag. Dus werkeloos. Wat nu? Geen nood de huisbaas bood me zijn geheele farm aan, daar hij aan mij merkte dat het boeren mij in het bloed zat. Kortom ik heb de farm gehuurd en boer nu al bijna een jaar. 'k Heb vee en inventaris alles van de oude baas overgekregen, en kon zoo beginnen. We hebben alles te samen getaxeerd, en betaling komt later wel, dat is wat mijn landheer zegt. Ik heb veel heel veel steun aan mijn landheer daar hij mij bijstaat met raad en daad. En ok de buren alle lof. Want wat weet een Hollandsche boer van een Canadeese farm? Ik zeg van niet veel, we kunnen beter met de hand melken dan zij, maar dat is dan ook alles. De farm is 154 acres klaar land. Speciaal dairy farm. Nu is mijn vraag, wat Hollandsche boer gaat van zijn spul en geeft het aan een wildvreemde? Veel emmigranten mene : een boer hier wat te leren. Maar ik zeg hun laat het, doch doe ooren en oogen open en mond open voor vragen. Dan kunnen wij leren. En veel meer van hen dan zij van ons. Verder het leren op de school word ook veel over geklaagd. Maar wij niet, ons meisje is op 3 verschillende scholen geweest maar ik zeg dat ze veel leert en goed. Ook veel Bijbels onderwijs als gebedjes en kerstliederen en er wordt hen iedere morgen een gedeelte van Gods woord voorgelezen en dat wordt dan ook veel besproken. Dat had ze in Tilbury en nu ook hier in Canboro. Neen mijn ervaringen zijn houdt contact met Hollanders door lezen van Contact en uw kerkgaan. Doch neem contact met Canadezen.

Onderzoek Dollarplan

J. Vander Vliet

Aangaande de leningen aan Nederlandse immigranten die geld in Holland hebben moeten achterlaten bij hun vertrek naar Canada moet ik berichten, dat mijn bekendmaking in "Contact" alleen tot bedoeling had om te onderzoeken hoeveel immigranten in staat waren daaraan deel te nemen. Daarna heb ik allen, die daarop reageerden een kleine uiteenzetting gegeven van de manier waarop het plan vermoedelijk zou werken in een circulair "Onderzoek Dollarplan." Daar dit antwoord niet aan alle vragen voldeed heb ik aan de instantie, die de zaak in handen heeft in Den Haag nog de volgende vragen gesteld:

1. Kunnen personen die landerijen bezitten in Nederland of andere bezittingen hebben ook aan de lening deelnemen?
2. De 1500 gulden vaarvoor de aanvrager aandelen ontvangt, zijn die begrepen in het totale bedrag dat als onderpand dient?
3. Kunnen personen, die veel geld hebben in Holland ook leningen aanvragen voor een of meer zoons als deze bijvoorbeeld met de vader een flink bedrijf zouden willen beginnen in Canada?

Hierop kwam telegrafies bericht: "Het antwoord op alle vragen is: ja".

Nu heb ik ongeveer 80 brieven ontvangen van personen die geinteresseerd zijn in het Dollarplan. Indien zij echter deze zaak ten volle willen steunen (al is het niet voor hen zelf dan toch voor anderen) dan behoren zij aan mij op te geven welke waarde hun bezittingen hebben zoals: landerijen, huizen, opvraagbare aandelen in zaken, levensverzekeringspolissen, contant geld, enz. en wanneer het geld beschikbaar zal zijn. Of dit dollarplan al of niet zal doorgaan hangt n.l. voor een groot gedeelte van mijn onderzoek en het rapport, dat ik daarover zal uitbrengen. Geef mij due een volledig verslag. U kunt er op vertrouwen, dat alles onder geheimhouding door mij zal worden behandeld.

Verder raad ik u ook met anderen er over te spreken vooral met personen die "Contact" nog niet lezen en vermoedelijk niet weten van het Dollarplan. Hoe meer aanvragen er komen hoe meer zekerheid er is dat het zal doorgaan.

Van de meeste van onze predikanten is volle medewerking ontvangen. Zij zien het grote belang in van deze lening zowel voor de immigranten zelf als voor de kerk en de immigratie beweging. Sommige verenigingen hebben dit punt dedelijk op een vergadering besproken.

Tenslotte wil ik nog opmerken, dat het niet nodig is om de volle 10350 gulden in Holland te bezitten alvorens u voor een lening in aanmerking zoudt komen. Kleinere bedragen gelden ook.

Maar er moet nog veel meer belangstelling worden getoond. En vergeet ook niet, dat het niet alleen is voor leden van de Christian Reformed Church, maar voor alle Nederlanders.

(Editorial)

LAAT UW LICHT SCHIJNEN—Matt. 5:16

H. Moes.

God wil, dat het duidelijk merkbaar zal zijn, dat er in Zijn volk iets bijzonders is. Het is niet genoeg, dat het slechts mogelijk zij, om bij naarstig onderzoek te kunnen ontdekken, dat gij Christen zijt. Het moet niet noodig zijn om onder de korenmaat te kijken om te zien of er een kaars staat te branden. Het licht moet helder schijnen, zoodat wie in het huis komt terstond van het licht kan profiteeren. Ons geloof, onze liefde, onze rechtvaardigheid, ons Christelijk denken moet opvallen zijn. Dat gaat zelfs zoo ver, dat de Heere Jezus ons beduidt, dat gelijk zout er is om te zouten en nutteloos in wanneer het zulks niet doet, zoo is een Christen waardeloos waneer hij niet zoutend en lichtend in werkt op de aarde en de wereld.

Soms wil de Christen liefst zijn licht niet laten schijnen. Vreemd is het, want hij houdt er wel van, dat er van hem notitie genomen wordt. Beroemd wil hij gaanne zijn. Hij heeft geen bezwaar om bekend te staan als muzikus of als eerste klas boer, of als een net burger, maar dat zijn Christen-zijn in het oog loopend zal zijn, dat durft hij niet aan. Uitsteken in datgene, dat de wereld heeft en begeert, ja, maar opmerkelijk te zijn in datgene, dat de wereld niet bezit en niet bemint, dat trekt te veel ongewenste aandacht. Het is dan maar beter, om er niet te duidelijk voor uit te komen. Zoo laat men zich nog wel bekend staan als een flink zedelijk mensch, een goed burger. Men wikt, men plooit, men zwijgt. En zulk een laffe houding weet men soms nog met de Schrift te verdedigen. Maar de Heere zegt "Het deugt nergens toe."

Het licht moet schijnen met een doel. Opdat de menschen uwe goede werken mogen zien. Zeker eerstens opdat zij van u mogen leeren wat goede werken zijn. Want de wereld moet ook dat van ons leeren. Zij weet niet wat goede werken zijn. Zij is erger dan onkundig. Daar zij zelf wil kennen het goed en het kwaad is er niet slechts gebrek aan een begrip van goede werken, maar is er positief bezit van een door en door verkeerd begrip, want bij haar is de mensch maatstaf en doel harer goede werken. Het is hierom, dat onze goede werken gepaard moeten gaan met goede belijdenis. Beleden en gewezen moet worden, dat God maatstaf en doel is onzer goede werken. Dan krijgt de wereld ze recht te zien.

Onze goede werken moeten onze mede menschen doen gewaar worden het fontein van krachten, dat in ons werkt. Ons licht moet zijn licht uit God en zal zoo het goed schijnt bewijzen dat het uit God is. Farizeeische goede werken geven geen licht. Maar als onze goede werken zijn het werk van Christus in ons dan zal onder Gods genade de zondaar zich over ons verwonderen, en met heilige jalousie vervuld worden, en de heiligen hier en daarboven zullen zich om ons in den Heere verblijden. Zoo beantwoord de Christen aan het doel van zijn bestaan. Zoo moet het. Ook in Canada.

BOERENLEENBANK GEDACHTEN

G. Greydanus

Waar aan ons als leden, in "Contact" de gelegenheid wordt geboden ideen naar voren te brengen in verband met mogelijkheden voor een op te richten boerenleenbank, wil ik trachten een idee onder woorden te brengen. Ik ben echter niet op de hoogte, hoe de boeren leenbanken in Nederland werkten. Ik houd er dan ook zeer wel

rekening mee, dat mijn ideen door experts als "niet uitvoerbaar", zullen worden bestempeld en in dat geval moet u ze dan maar naar de prullenmand verwijzen. "Contact" kan z'n ruimte dan wel met nuttiger gegevens vullen.

Hier zijn ze dan: Er wordt opgericht, een Bank of Vereeniging die zich ten doel stelt, de bij haar aangesloten leden aan een bedrag van—laat ik zeggen—1000 dollar te helpen. Zonder twijfel zijn er in korten tijd wel 1000 personen te vinden, die zoo'n bedrag zouden willen leenen. Goed zoo, we hebben dan een Vereeniging van 1000 candidaten, ieder voor een leening van 1000 dollar. We hebben echter geen cent in kas en hoe dat nu te veranderen? Daartoe stort ieder die zich laat inschrijven, eenmaal een bedrag van 5 dollar. Dan gaan we aan 't sparen en maken iedere maand 5 dollar over aan de "Spaarbank". Dus 60 dollar per jaar. Vooral de eerste tijd mogen er heel weinig onkosten worden gemaakt en mag er gedurende het eerste jaar, hoogstens een bedrag van 1000 dollar aan drukwerk, portokosten e.d. worden uitgegeven. Resultaat is, dat gedurende het eerste jaar aan de No.'s 1 - t.e.m. No. 64, een leening van 1000 dollar kan worden verstrekt. Deze 64 gelukkigen gaan echter gewoon door en sturen iedere maand hun 5 dollar op, tot ze na verloop van jaren het geheele bedrag hebben aangezuiverd, terwijl zij bovendien een rente van bijv. 5% per jaar betalen, welk bedrag (doordat ze steeds aflossen) steeds lager wordt.

Nu de andere 936 nog. Als we door zouden gaan, net als in het le jaar, dan zouden er het 2e jaar meer 60 gelukkigen zijn. We missen dan immers de 5000 dollar "ins hrijving kosten" en dan zou de ongelukkige die inschrijvings no. 1000 heeft, langer dan 16 jaar moeten wachten en hij zou dan nota-bene, dit bedrag heelemaal zelf hebben gespaard. Nu zou men zoo'n optimist kunnen zijn en zeggen dat de "Bank" na enkele jaren wel 5 — of 10,000 leden kan tellen maar zelfs in dat geval zou No. 10,000 dan wel eens en menschenleeftijd op z'n 1000 dollar kunnen wachten.

Is deze moelijkheid nu niet te ondervangen door onze "Bank" en dubbele functie te doen verrichten, n.l. dat ze tevens Spaarbank wordt, die tegen een rente van zeg 3% per jaar, gelden inneemt.

Van de menschen diehier langer of korter zijn, hebben velen al reeds een klein spaarpotje gevormd. Zij brachten dit dan veelal naar een plaatselijke Bank en ontvangen een heel lage rente. Ook denk ik aan de mogelijkheid dat vele van onze geloofsgenoten in de U.S.A. met eenig kapitaal, na goede propaganda en voorlichting wel geneigd zouden zijn, eenig geld in zoo'n onderneming te steken. (Misschien zijn hier echter groote moeilijkheden in verband met valuta en deviezenbepalingen). Als we voor het bovenomschrevene nu het eerste jaar eens 25,000 en voor het twede jaar 50,000 konden berekenen dan zouden er in de eerste twee jaren al meer dan 200 menschen zijn geholpen.

Bovendien zouden we na 't verloopen van het eerste jaar reeds 64000 dollar hebben "uitstaan" tegen 5% 's jaars, dus zou er op het eind van 't tweede jaar 3200 dollar aan rente zijn gekweekt waardoor weer drie man extra zou kunnen worden geholpen. Natuurlijk zou de "Bank" door het in ontvangst nemen van gelden uit handen van niet geinteresseerden, moeten rekenen met eventueele terugbetalingen. Zooveel mogelijk zou dit moeten worden gecompenseerd door nieuwe inlagen en anders door het aanwenden van een gedeelte van de maandelijksche inlage van de wel geinterresseerden.

Mijn ideen zijn hiermee wel niet geheel uitgeput. Zoo zou er mijnsinziens een periode van bijv. een maand kunnen worden gesteld om zich te doen inschrijven, om daarna door loting vast te stellen wie No. 1 en wie bijv. No. 399 op de wachtlijst krijgst. Ook zou er een mogelijkheid geopend kunnen worden om degenen die reeds het bedrag hebben ontvangen, vlugger dan met 5 dollar per maand af te mogen lossen. Daardoor zouden anderen weer sneller geholpen kunnen worden.

Ten slotte is het van 't grootste belang om allereerst na tegaan of een dergelijk plan uitvoerbaar zou zijn in verband met de hier geldende wetten en voorschiften. Voor iedere immigrant zou de gemakkelijkste oplossing zijn, een kip die gouden eieren legt. Laten wij immigranten bij al ons worstelen om maatschappelijk vooruit te komen nimmer vergeten dat er nog iets beters is, dan een zekere maatschappelijke welstand. Dat God ons steeds meer moge doen inzien. Zijn heilige wil en dat Hij ons vergenoegd doe zijn met hetgeen wij zijn en hebben. In Zijn Zoon Jezus Christus zijn we rijk

KLACHTEN

Af en toe ontvangen wij brieven van lezers over het niet ontvangen van "Contact." Wij kunnen U verzekeren, dat wij ons best doen om dit te voorkomen, en alle lezers, opgegeven aan ons administratie adres worden geplaatst op de lezers lijst. Naar onze meening is hiervan de oorzaak dat men een onvolledig adres opgeeft, of fouten maakt in de spelling van de naam van de werkgever of van het postkantoor. Ook als men verhuist is het noodig om ons hiervan kennis te geven. Gedurende de laatste maanden ontvingen wij van verschillende postkantoren kaarten vermeldende de onmogelijkheid om "Contact" te bezorgen. Hoofdzakelijk zijn de boven vermeldende redenen hiervan de oorzaak. Dus wees er zeker van dat gij deze fout niet maakt.

Program van Actie

Ziezoo, Kerstmis en de overgang des jaars liggen weer achter de rug. En wat een drukte Hier in Canada vooral. De mensen hebben bijna nergens anders tijd voor dan zich bezig te houden met het kopen van presentjes, het klaar maken van vette maaltijden, en als dan de dag van moe, dat ze moeite hebben om met genot te kerstmis en nieuwjaar aangreekt zijn velen zoo genieten van alle voorbereidingen. De Nederlander is meer sober, doch bedrieg U zelve niet, het duurt slechts weinige jaren en U doet hetzelfde. In zich zelf steekt hier geen kwaad in, als wij maar oppassen dat eten en drinken, plezier en feestvieren niet de hoofdzaak zijn in dit leven. Ik hoop dat U met al die drukte toch nog tijd gevonden hebt om het December nummer va "Contact" te lezen. Niet omdat het nnodzakelijk is dat U dit leest, maar het is toch wel nuttig. Enfin, wij gaan hier over niet redetwisten. Terzake, dit was alleen maar een kleine inleiding tot wat ik eigenlijk op het hart heb. Wij zijn een nieuw jaar ingetreden, het jaar 1950. Dit is van meer dam een beteekenis. Wat is er veel voorgevallen. Soms denk ik dat deze laatste vijftig jaar naast de komst van de Christus, de tweede plaats inneemt in de geschiedenis der laatste twintig eeuwen. Ik behoef U niet te herinneren aan de wereld schokkende gebeurtenissen van deze laatste vijftig jaar. Alleen dit. Het grootste feit in het begin der twintigste eeuw is dat de Zaligmaker werd geboren die vrede en verzoening bracht. Terwijl wij moeten getuigen dat onze eeuw uitblinkt door haar verschrikkelijke oorlogen en klasse haat, en dat het ongeloof steeds feller de kop omhoog steekt, en vooral zich zet tegen de Zaligmaker der wereld, Jesus Christus. Wij als Christenen zijn bij verre in de minderheid. Toch temidden van dit krom en verdraaid geslacht, hebben wij het voorrecht te leven in een land waar vrede heerscht, vrijheid om God te dienen naar de ingeving van ons hart. De meesten onzer zijn hier nog nieuwelingen. Maar wij ontvangen dezelfde voorrechten als een geboren burger. Dank God hier voor. En laat vooral uw dank hierin uitkomen, dat wij medewerkers zijn om ook andere vorige land genoten en geest verwanten te helpen om een plaats te vinden in dit vrije Canada, en met hen en anderen te bouwen om Canada steeds een beter land te maken, niet allen economisch, maar vooral dat Canada meer en meer een Christelijke natie mag zijn. Hiervoor hebben wij een program van actie noodig. Niet zoo heel lang geleden zei iemand tegen mij: "U zult spoedig uitgepraat worden over uw program van actie." Ik antwoordde hem:: Wel neen broeder; wel als dit alleen maar handelde over het plaatsen van immigranten, wat te doen als zij moeite krijgen met hun werkgever, en meer dingen van tijdelijken aard, die nu vooral in het begin van ons werk telkens op de voorgrond treden. Maar lezer ons werk is hiermede niet beeindigd. U beseft toch dat toen wij als organizatie dit werk begonnen dit ging niet uit eigen belang, ook niet uit medelijden om toch die arme mensen die hier komen bij te staan in de eerste moeilijkheden. Natuurlijk beide zaken zoo juist genoemd staan wel in nouw verband met het doel. Doch dit is de drijf veer niet; dit is in het diepste wezen niet waar om wij dit alles doen. Het gaat om Gods eer, Gods zaak, Gods kerk, Gods eisch voor dit leven. En wat houdt dit in? Dat wij tegenwoordige immigranten die naar Canada immigreeren kunnen aanbieden een kerk waarin zij thuisbehoren, organizaties voor de bespreking, en oplossing van onze economische problemen; in zijn geheel genomen een atmosfeer die door en door eigen is aan Calvinistische Christenen. Het is het taak der kerk om in de eerste plaats te zorgen voor de geestelijke dingen. Maar wij als indivuduen hebben de taak om wat wij als christenen leeren en belijden uit te dragen in de maatschappy. Om dit te doen hebben wij elkaar noodig, hebben wij een organizatie noodig, hebben wij elkanders voorlichting noodig. Hebben wij steeds een Program van actie noodig. Vastberaden moeten wij voortgaan, in het wijde veld van maatochajyelyke, economiseen politieke en een voor eenin al deze als Calvinisten onze taak zien. Ook hier in Canada. Het is onze hoop dat in de toekomst door en met de hulp van onze tegenwoordige immigratie organizaties, dit mogelijk zal zijn. Dan verstaan wij dejuiste doel van ons werk, en dan weten wij dat dit ook naar Gods wil is, en dan is ook het succes van onze arbeid verzekerd, op Gods wijze. Mogen wij in de komend jaren dus voortgaan met deze taak voor oogen. Gods zegen aan U allen voor het jaar 1950.

SPONSER DIENST

Heeft uw locale organizatie reeds:

* Advertenties geplaatst in plaatselyke nieuwsbladen voor sponsers?
* Een of meer fieldagenten benoemd voor het zelfde doel?
* Hebt U als lid reeds getracht sponsers te vinden?
* Het plan is dat 10,000 immigranten naar Canada komen gedurende 1950.
* Wij hebben uw hulp noodig, dus de schouders onder dit werk.
* Denk steeds, Ik ben geholpen, laat mij anderen helpen.
* Wanneer U een boer weet, geef hiervan kennis aan uw fieldagent of plaatselyke secretaris.
* Dus help nu, en stel niet uit wat gij heden doen kunt.

SETTLEMENT DIENST

In ons vorig nummer hebben wij kortelijks niet dat er velen zijn dit dit geluk zullen tegen iets geschreven over immigranten, die een farm kochten zonder geld. Hebt U dit gelezen? Ik denk komen, en daarom is het noodig om nog andere wegen te vinden om toch maar iets voor ons zelven te krijgen. Wij beloofden om in dit verband iets te schrijven over deel pacht, in Canada genoemd "share farming." Er zijn onderscheidene manieren om een farm in deel pacht te bewerken. Toch kunnen wij deze rangschikken in drie groepen. In sommige streken, vooral daar waar veel "cash crops" zooals tomaten en tabak verbouwd worden, neemt men zulk gewas in deel pacht. De farmer geeft land, bewerkt het en maakt het land klaar voor het gewas, de "share cropper" doet alle hand werk, en in het geval dat men eigen planten verbouwt, zorgt hij voor deze. Alle onkosten worden door elk voor de helft betaald. Na verkoop van het gewas krijgen beide de helft van de opbrengst. Dit soort "share cropping" brengt soms goed belooning mede, doch niet altijd. In "cash crops" zooals tomaten en tabak is nogal wat risico. Ik heb dan ook al heel wat personen ontmoet die moesten bekennen dat zij evengoed in loondienst hadden kunnen werken. Wees dan ook voorzichtig om tabak of tomaten in deelpacht te verbouwen wees er zeker van voor wie U gaat werken, of hij goed en vruchtbaar land heeft voor dit soort gewassen, of hij voordien ook een contract had voor tomaten of tabak. Het beste is om aan anderen onzer organizatie inlichtingen in te winnen.

Het is regel dat de farmer een huis beschikbaar stelt voor de "share cropper" doch men ontvangt in het geheel geen emolumenten. Alleen een stuk grond voor tuin. Ook heeft men in de winter geen werk als men alleen tomaten verbouwt.

Dan heeft men een andere soort van deel pacht die minder risico meebrengt. Men be werkt een gehele farm van zegge 100 acres in deel pacht. en de eigenaar zelf woont elders. De eigenaar moet Meestal woont men dan in het huis van de boer voor alle gereedschap zorgen benevens de boerderij van het noodige vee voorzien. De deelpachter doet alle werk, men betaalt alle onkosten om de helft, en de opbrengst wordt ook verdeeld in twee helften. Als er veel vee is op zulk een farm, krijgt de deelpachter ook de helft van de vermeerdering elk jaar. Daar staat tegenover dat hij ook de helft der belasting van de boerderij betaalt. Dit soort deelpacht is niet zoo riskant als van tabak en tomaten. Vooral wanneer er een aantal melkkoeien zijn, en soms een melk contract, voor leverantie in de stad. Ik weet van gevallen waar immigranten zulk een farm in deelpacht be werken en de mensen maken het goed. Natuurlijk nooit zoo goed als wanneer men zelf een bedrijf heeft, want men geeft teveel weg aan de eigenaar. Maar als men geen geld heeft, moet men nemen wat men krijgen kan, en nooit het hoogste verwachten.

Dan nog de derde manier van deelpacht, waar de eigenaar der boerderij 30 procent ontvangt, en de deelpachter 70 procent. In zulke gevallen geeft De delpachter moet zelf alle farm machenerie hebben, en ook zelf de noodige veestapel kopen. de eigenaar allen de boerderij met alle gebouwen. De kosten van zaad en kunstmest worden 30-70 betaalt, doch de eigenaar betaalt zelf de belasting. Dit is als men zelf voldoende geld voor machenerie en vee heeft de voordeligste manier van deelpacht Hier lezer in 'tkort iets over deelpacht zooals dat regel is in onze provincie. Natuurlijk heeft elke boer, die een farm voor deelpacht heeft, wel een paar dingen van persoonlijke, aard, maar wees op uw hoede, en wijk niet teveel af van de algemeene regel. Ik verwacht dat er heel wat belangstelling bestaat onder onze leden voor een farm in deelpacht. Dit is begrijpelijk. "Hoe kan ik" vraagt U, "aan zulk een farm komen?" Wel ik zou U aanraden om een advertentie te plaatsen in uw plaatselijk nieuwsblad als volgt. "Experienced farmer wants to work 100 acre farm on share. State share you can offer. Write to; (hier uw adres) Phone (hier uw telefoon nummer als U een telefoon heeft.) Ook kan uw plaatselijke organisatie een advertentie plaatsen, en wanneer er annbiedingen komen kunnen de leden hiervan gebruikmaken. Ik ben persoonlijk zelf ook altijd op de uitkijk haar geschikte bedrijven, en heb reeds vele immigranten geholpen aan farms in deelpacht. Indien U geen succes heeft ben ik bereid omU te helpen. Schrijf naar P.O. Box 234, Chatham, Ontario. Natuurlijk kan ik niet beloven hoe vlug ik een plaats voor U vind, deelpacht farms hangen niet aan de boom, en het is veel gemakkelyker om een farm te vinden die te koop is. Volgende keer iets over huur farms.

Adventsgedachten van Daniel

Dr. P. Prins

Doch de Vorst des koninkrijks van Perzie stond tegenover mij een en twintig dagen; en zie, Michael, een van de eerste vorsten, kwam om mij te helpen en ik werd aldaar gelaten bij de koningen van Perzie.

Nu benik gekomen om U te doen verstaan, hetgeen uw volk bejegenen zal in het vervolg der dagen.

Toen zeide hij: Weet gij waarom ik tot U gekomen ben? Doch zal ik wederkeren om te strijden tegen den vorst der Perzen; en als ik zal uitgegaan zijn, die, zo zal de vorst van Griekenland komen.

Het boek Daniel is voor vele Bijbellezers een gesloten boek. Natuurlijk kennen allen de geschiedenis van de leeuwenkuil en van de vurige oven, maar de hofdstukken aan het slot van het boek, vol van grillige visioenen laten wij gewoonlijk maar voor wat zij zijn. De secten beschouwen dit als hun particulier jachtveld.

Toch is dit niet goed, want al de schrift is van God ingegeven en is nuttig tot lering, tot wederlegging, tot verbetering, tot onderwijzing, die in de rechtvaardigheid is. Tot die schrift behoort ook het tweede deel van het boek Daniel. Hoofdstuk 10 behelst een gesprek. In vers 13 is juist aan het woord de "man" uit vers 5. Hij vertelt van het oponthoud dat hij ondervond, waardoor hij niet zo direct tot Daniel had kunnen komen. Deze "man" is geen gewoon mens. Dat merken wij al aan de tekening, die vers 5 en vers 6 hem geeft. Zo ziet niet een mens er uit. Het is een bovenaards wezen, een hemelse gestalte. Alleen de ogen van Daniel zien deze figuur (vers 8).

Zijn reisgezelschap ziet deze man niet. Toch gaat er zulk een geweldige werking van deze figuur uit, dat ook de metgezellen van Daniel het terdege merken. Zij voelen zich blijkbaar in het krachtenveld van dit bovenaardse wezen. Althans, zij zetten het op een lopen en laten Daniel alleen achter (vers 8a). Deze denkt, dat hij het besterven zal, alleen reeds om wat hij ziet (vers 8b). En nu gaat deze "man" ook nog spreken met zijn ontzagwekkende stem (ver 6b). Door die woorden raakt Daniel in een bezwijming en valt voor over op de grond (vers 9).

Weldra wordt hij bijgebracht en kruipt moeizaam op handen en voeten (vers 10). Nu kan hij tenminste weer horen. Bemoedigend spreekt de gestalte hem toe (vers 11).

En terwijl Daniel beeft over al zijn leden, krijgt hij te horen: "Ik ben nu tot U gezonden". Hemelboden doen blijkbaar geen dingen op eigen initiatief, maar wachten op bevel van 's Heren mond. En dan komt het woord, dat God door deze tussenpersoon tot Daniel spreekt (vers 12). "Daniel gij hebt een en twintig dagen lang gevast en gebeden (vers 3b) en gij dacht, dat er niets gebeurde en dat niemand op uw gebeden lette, maar gij zijt niet onopgemerkt gebleven. God heeft direct gehoord, al scheen het ook dat gij drie weken moest wachten. Ik kon echter, zo spreekt de engel niet eerder tot U komen, om U dit te zeggen, ik had drie weken oponthoud." En Waardoor? De vorst van het koninkrijk van Perzie stond tegenover mij 21 dagen. Het is alsof de engel een soort excuus naar voren brengt, omdat hij zo laat kwam en zo lang had moeten laten wachten en wachten viel Daniel zwaar. Hij, de oude man, die een mensenleven heeft doorgebracht aan het hof van Babels koningen, heeft juist een grote omkeer meegemaakt. Zo iets als wij in 1945 met het Hitlerrijk.

De Babylonische heerschappij was gevallen en een nieuw regiem, het Perzische was opgekomen. Dit scheen voor Israel aanvankelijk vrij gunstig is zijn. Kores of Cyrus, de heerser van Perzie, was de Joden goed gezind. Zij mochten naar Jeruzalem terug om hun stad te herbouwen, maar de samteaitanen werkten verschrijkelijk tegen. Dat hoort Daniel, die om de een of andere reden aan het hof van de nieuwe heerser is gebleven. En dat gaat hem ter harte.

Hij had echt kerkbesef, dwz grote liefde voor het Huis des Heren. En nu had hij gebeden of God al die belemmeringen weg wilde nemen. Een en twintig dagen had hij gewacht en geen enkele reactie op zijn gebed gemerkt en nu komt de engel hem zeggen, dat hij juist die 21 dagen in opdracht van God had gewerkt in Perzie.

Waaruit dat werk had bestaan?

Uit het wederstaan van den vorst van het koninkrijk van Perzie. Wie is die vorst? Is dat de goedgezinde Kores of Cyrus? Neen, vast niet. Dan kan het moeilijk anders zijn dan een geest, een kwade engel, die al maar stookt in de hofkringen van Perzie, die de lasterpraatjes van de Samaritanen ingang probeert te geven bij de mensen, die het daar in Perzie te zeggen hebben. De vorst van Perzie is dus een afgezant van de grote lasteraar uit de hel.

Wel nu, de invloed daarvan moest deze hemelse engel breken. Daar was hij 21 dagen druk mee geweest.

Wij zien dus dat er nog wel wat anders dan mensen betrokken zijn in die grote strijd tussen het rijk des duivels en het Rijk van de komende vorst Messias. De duivel heeft de komst van het vrouwenzaad tegengewerkt vanaf het Paradijs en hij doet dat met zoveel ijver, dat hij blijkbaar voor elk volk een specialist africht, die vanuit de hel naar zulk een volk moet gaan en dan vooral de leidende kringen moet beinvloeden.

Voor Perzie had de duivel zulk een knappe

leider en voor Griekenland had hij er ook een zegt vers 20 en ga zo de hele reeks der volken maar langs. Voor Nederland is vast ook zulk een specialist afgericht. Voor Canada ook. Zolang het Rijk van de vorst Messias nog niet in al zijn heerlijkheid is gekomen, zolang de grote advent van Christus nog onderweg is, duurt deze geestelijke strijd voort.

Maar moge de duivel voor elk volk een specialist hebben afgericht, God neemt zijn tegenmaartregelen en zendt zijn engel om zware gevechten te leveren. Drie weken heeft die slag geduurd.

En dat alles is de verhoring op het gebed van Daniel, die er zelf niet het minste idee van had, dat zozeer zijn gebed bij God was opgemerkt. Dit alles krijgt hij nu pas te horen.

Wanneer gij bidt niet om dingen, die gij zomaar lukraak begeert, maar om de grote advent, om Christus' Komst, dan moet gij niet denken: O, het helpt zeker niet, want ik bid al zo lang en ik zie niet de minste verandering. Laat U dan troosten, door wat hier de Bijbel ons zegt: Wanneer gij bidt voor de komst van het Rijk, is God intussen bezig door zijn engelen, om uw verhoring te bewerken.

Later zult u dat pas merken. Heeft ook niet Daniel achteraf pas gehoord, hoezeer zijn gebed wel was opgemerkt?

WAAROM EEN EIGEN VERZEKERING

* Omdat wij verzekering noodig hebben tegen operatie, ziekenhuis en begrafenis kosten. Verzekeringen, waarin alle drie zaken begrepen zijn vindt men hier niet.
* Wij kunnen dit doen tegen lager kosten als een organizatie.
* De gemaakte winsten worden het eigendom van onze leden, en kunnen gebruikt worden tot verlaging van premiums, of uitbreiding van onze verzekering.
* Meer aangaande dit in een volgend nummer.

OOGST RAPPORT VAN HASTINGS COUNTY

In deze County liggen o.a. Trenton, Belleville, Plainfield, Halloway en Stirling waar verscheiden immigranten wonen. Er is een rapport verschenen betreffende de volgende producten: tarwe, haver, gerst, gemengd graan, mais, aardappelen, hooi en klaver, waaruit wij het volgende overnemen: 8200 acres winter tarwe leverden 229,600 bushel die een waarde vertegenwoordigden van $395,853. De gemiddelde opbrengst was 28 bushels per acre.

Van de 72,100 acres haver tegen 30 bushel per acre werd geoogst 2,163,000 bushel met een waarde van $1,660,664.

Gerst: 3400 acres, 27 bushel per acres, totaal 91,800 bushel, waarde $106,488.

Gemengd graan: 13,900 acres, 34 bushel per acres, 472,600 bushels, met een waarde van $445,244.

Mais: voor de fabrieken 1000 acres, 50 bushel per acres, 50,000 bushel waarde: $67,500.

Mais voor veevoeder: 7300 acres, 7.4 ton per acres, waarde $324,120.

De totale waarde van de aardappeloogst wordt geschat op $464,814., voor 390,600 bushel van 3100 acres. Het gemiddelde was 126 bushel per acre.

De hooi en klaver opbrengst was ongeveer twee en een half millioen dollars van 85,800 acres.

AFDEELINGS NIEUWS

BRAMPTON

J. Siderius Jr.

Deze dag Woensdag 16 November was voor de Brampton groep een bijzondere dag. De organisatie van de Brampton church werd feestelijk herdacht.

Domine Brondsema had de leiding van deze avond. In het begin werden enige verzen gezongen, waarna Ds. Moes van Nestleton ons voorging in gebed en voorlas uit Gods Woord Ps. 87. Het begon al goed, de Zondagschool kwam voor den dag met enige zangstrukjes. En daarna kregen we Ds. Brondsema te horen over het voorgelezen gedeeltè. Hij sprak over Zondagsdient en Zondagsheiliging, het Christelijk huisgezin, verder werd er nog aangehaald, dat God voor de poort Sions, meerder liefde heeft dan voor alle woningen Jacobs, en verder de Tempel in oude en de kerk in de nieuwe dag. In toepassing op beide tijden. Ondertussen was Ds. Spoelhof binnen gekomen, die ook direct het woord gegeven werd, hij verblijde zich ten zeerste over de groei van deze groep.

In '47 begon het in Norval soms met 7 mensen soms met 7 mensen soms 10, en nu aan het eind van '49 zijn er goed 160, klein en groot. Eerst in Maart van dit jaar kregen we een vaste vergaderplaats in Brampton, wat een hele veruitgang was. Voordat hij verder ging las hij voor Zacharia 4:10. Wie veracht de dag der kleine dingen. In 1949 was er maar I predikant in dit gedeelte van Ontario, nu zijn er 8. Verder vertelde hij hoe de eerste vergaderingen werden gehouden. Gewoonlijk werd er eens per maand preek gehouden. Op 13 October werd de Brampton Church georganiseerd, waar als ouderling P. Hamstra en als diaken R. Westera gestemd werd, later werd Fr. Harkema als ouderling gekozen. Voorwaar, zei Ds. Spoelhof, een dag der kleine dingen. Verder wenste hij de gemeente van Brampton en Ds. Brondsema, Gods rijken zegen toe. Na een klein poosje rust, vond de stemming plaats, wat als uitslag bracht: voor ouderlingen Fr. Harkema met de meeste stemmen en J. Siderius. Voor diakenen J. de Vries met de meeste stemmen en Poortingen. Verder zullen diegenen die de meeste stemmen hadden hun ambt 2 jaar dienen en de anderen 1. Verder kreeg de kerk als naam de Christian Reformed Church, Brampton. Ds. Brondsema eindigde daarna met dank aan God. Verder werd de avond vol gemaakt door gezelligheid, "and a little lunch". Dit was wel een bijzondere dag voor de nu gemeente van Brampton. En met Gods hulp zullen we trachten allen met elkaar deze kerk op te bouwen tot eer een heerlijkheid van Hem, onze God en Vader.

CLINTON

Cor. de Haan

Reeds lang was er over gesproken, en met spanning werd gewacht op de goedkeuring van de Classis. En nu was 't zover.

Het kleine groepje van vijf gezinnen dat nauwlijks 2 jaar geleden te Clinton bijelkaar kwam om geestelijk contact te zoeken is onder Gods zegen uit gegroeid tot een groep van over de dertig families. Veel moeilijkheden zijn er geweest, bijna in tweeen gesplitst door de afstanden maar toch nog bijelkaar gebleven. Gode zij dank want dan hadden wij deze dag misschien zo spoedig niet kunnen verwachten.

Twee afdelingen voor zondagsschool en een catechesatie, en op deze dag een gemeente vestigen. Als leeraars waren tegenwoordig Rev. R. J. Bos en Rev. J. M. Vande Kieft. Vooraf werd nog het huwelijk ingezegend van Jacob Westerhof en Ieuwkje Luinstra. Na de bediening des woords werden de namen der belijdende leden met de gedoop te kinderen afgelezen, en werd de groep tot gemeente geinstitueerd.

Ouderlingen en diakenen werden gekozen waarna direct een korte kerkeraadsvergadering werd belegd.

En nu met Gods hulp en frisse moed voorwaarts voor Zijn Koninkrijk.

Veel moeilijkheden zijn er geweest en veel moeilijkheden zullen er nog komen maar laten wij dankbaar zijn dat wij iets mogen doen voor Hem die alles voor ons heeft gedaan.

GLENCOE, ONTARIO

James Schieman

Toen het blad "Contact" voor de eerste maal verscheen, werden er zoowat 20 naar mijn adres gestuurd, om die onder de immigranten uittedeelen wat dan ook gebeurde, en al spoedig had een ieder een abonnement en wordt dan ook wel met interesse gelezen, ook door mij, die niet veel leest.

Ook werd mij dan verzocht of ik ook wel eens wat nieuws van Glencoe zou willen in sturen.

Onze groep hier is niet zeer groot, zooals sommigen, maar toch hebben wij soms bijna 50 te samen. Wij vergaderen meestal om de twee weken, donderdags 's avonds, en er is altijd weer een levendige en opgewekte geest aanwezig ofschoon niet zoo levendig meer als in het eerst, want toen had de Dominee wel eensmmoeite om aan het woord te komen.

In het begin hadden wij vergaderingen aan huis, en dat heeft zoowat over een halfjaar geduurd, tot dat wij van de zomer het Zondagschoollokaal van de Presbityrian church hebben mogen gebruiken.

Onze groep is ook een gemengde groep zooals Presbityrians, Hervormden, Gereformeerden. Doopsgezinden en zij zijn gekomen van Friesland tot Zeeland.

Onze Dominee is geregeld Ds. John Gritter.

Voor een paar keer hebben wij Ds. Vander Ziel van Chatham gehad. Voor ons is Ds. Gritter een man die het Evangelie verkondigt, en wij zijn voor hem menschen die het evangelie noodig hebben tot het behoud onzer ziel en een eeuwig leven. De Heere zegene hem en dat wij hem nog dikwijls mogen hooren.

Voor degenen, die niet weten waar Glencoe is, zal ik nog uitleggen waar je het kan vinden, als je een kaartje van West Ontario neemt, want daar is het, dan zoek je eerst Chatham op en dan London, nu daar zoo wat tusschen, 1½ mijl van No. 2 highway

Het land is nogal veel vlak, het is goede kleigrond waar bieten goed groeien ook witte boonen, sova bonnen, ook nog al mais voor graan, niet veel melkkoeien, meer slachtvee. En zoo heb ik jullie dan eens wat verteld van Glencoe. Zoo tot de volgende keer dan ga ik eens probeeren een stukje te schrijven over 's lands wijs 's lands eer of oneer, van een oud immigrant van 1926 en een nieuwe Canadees van 1948.

OWEN SOUND

H. Posthumus

Op 18 November werdt door de afdeeling Owen Sound van de Chr. Emigratie Vereeniging een vergadering gehouden. Deze werdt na het zingen van Ps. 25: 1 door de President Ds. Bos met gebed geopend. Hier na heette de President allen hartelijk welkom, in 't bijzonder Mr. J. Vander Vliet uit Trenton en Mr. Hofstra uit Ureterp in Friesland. De notulen van de vorige vergadering werden nu door de Sec. Mr. S. Hiemstra voor gelezen en zonder op of aanmerking, goed gekeurd. We kwamen nu aan 't hoofd doel van de avond, namelijk 't bespreken van 't reglement (door 't bestuur samen gesteld) om te komen tot het oprichten van een begrafenis vereeniging. Het reglement door de Sec. voorgelezen, en hier ee ndaar toegelicht door de President, werd met algemeene stemmen doorgenomen. Doel van de Vereeniging is: om bij een eventueel sterfgeval de gehele onkosten te betalen. Vanzelf sprekend moet er een flink bedrag in kas zijn. Het inleg geld bedraagt per gezin (kinderen beneden 16 jaar mee gerekend) 5 dollar, jongelui boven 16 jaar betalen de helft. Contributie zal worden geind telkens na een sterfgeval, doch dit zal niet meer bedragen dan nodig is om de kas op peil te houden.

We kwamen nu aan punt 2 van de avond n.l. de rede van Mr. J. Vander Vliet spreker vertelde iets over het onstaan en 't werk van de Chr. Emigratie Ver. Hierover wil ik niet gaan schrijven, omdat we daar ook al van hebben kunnen lezen in Contact. Ook vertelde spreker iets over zijn trip naar het oude Vaderland. We hebben hartelijk gelachen toen spreker iets vertelde over de vele vragen die hem bij zijn rondreis werden gedaan. Ja we kunnen er nu om lachen, en 't is lang niet uit gesloten dat velen van ons toen we nog in Nederland waren, op de vergaderingen van de Chr. Emigr. Ver. dezelfde vragen hebben gedaan. Na de zeer interesante rede van Mr. J. Vandler Vliet kwamen we aan punt 3 de vertooning van de film de Emigrant. Deze werdt ons vertoond door onze Predikant Ds. Bos. Ook dit viel zeer in de smaak. En we konden ons weer levendig in denken, wat we allemaal hebben meegemaakt voor en tijdens onze reis van de oude naar de nieuwe omgeving. Er werd op aangedrongen dat een iegelijk in zijn omgeving zooveel mogelijk zijn best doet, in het plaatsen en helpen van nieuwe emigranten die er zeer zeker nog velen zullen komen. Als laatste kreeg ook de Heer Hofstra gelegenheid iets te zeggen. Hij is, zoo vertelde hij, expeditie ondernemer in Friesland, en had al menig Emigrant gebracht naar Rotterdam. Maar hij wou toch met eigen ogen wel eens zien waar zijn klanten zoowat terecht kwamen, van daar zijn trip door Ontario. 't Was, zoo zeide hij, hem geweldig mee gevallen, maar hij zou bij zijn terug keer in het Heitelan voor al tegen de menschen zeggen: leer Engelsch. Nou daar kunnen we allemaal over mee praten, niet waar? De taal is voor de Emigrant in 't begin de grootste handicap. We waren hiermee aan 't einde van de vergadering, 't was een prettige en leerzame avond geweest. De vergadering werd met dankgebed door H. Posthumus gesloten.

PICTON

J. Kuipers

Veel nieuws op farmer gebied valt er deze keer niet te vertellen het lijkt er op of de winter in zal vallen, er is al aardig wat sneeuw gevallen, en dan starten de farmers hun winter slaapje. Maar de Hollanders zijn nog klaar wakker vooral B. Prinzen en de fam. Grootheest die op 1 December een share farm hopen in te nemen, als er niets tussen beide komt.

Dit jaar is het niet zo heel gemakkelijk om een share farm te bemachtigen, de oorzaak is me hier niet vanbekend. Ook om te huren valt niet zo erg mee. Het kopen gaat hier gemakkelijken. Geregeld ziet men advertenties van Farms for Sale, maar er zijn nog geen Hollanders die dit jaar een gekocht hebben. Maar we hopen dat het nog zal komen.

Naar Holland zouden vertrekken — H. Wemekamp en G. Veenstra pas getrouwd vermoedelijk voor een huwelijks reis, maar aangezien de Hollandse ambentaren nog even

vlug zijn, was het visum om de grens van de States te passeren nog niet klaar, en de reis ging over of uitgesteld. Het zelfde lot ondervonden Cor Kooger en P. J. Rodenburg, die al in Toronto waren, indien het visum nog eens op het laatste moment mocht komen, zij nog op tijd aan de boot kwamen. Maar helaas te vergeefs. C. Kooger gelukte het nog om een plaats te krijgen op een vracht boot van Quebec en starte nog die zelfde dag. P. J. Rodenburg is nog niet weer gearriveerd. De volgende boot vertrekt 6 Januari van New sommige van de jonge Hollanders hier in Canada "zoek raken" voor de kerk; dat zij naar de York.

De jeugd vereeniging van Trenton heeft de vereeniging van Picton uitgenodigd voor een gezellige Sinterklaas avond op 5 December. Onze vereeniging hoopt er een dankbaar gebruik van te maken.

Dinsdag 22 Nov. zijn Ds. Andre' en de heer Tj. Huizinga naar de jaar vergaderng der Chr. Ref. Immigratievereenigingen van Ontario in Hamilton geweest.

We wachten nu met spanning wat onze reporter opgedaan heeft op deze vergadering.

Dit is alle nieuws van Picton.

STRATFORD

G. Van Bruggen

Wij mogten onze tweede vergadering houden ten huize van Br. en Z. Rozendal op 2 December 1949.

Wij hebben ons Agenda zoo opgesteld dat wij het eerste gedeelte voor de "Pauze" Gods Woord bespreken met elkander door het houden van een inleiding, en na de Pauze bespreken we onze maatschappelijke belangen met elkander om de moeilijkheden die er zijn indien het mogelijk is met elkaar op te lossen. Zoo mogt ondergetekende op deze Vergadering het verslag uit brengen van de besprekingen in Hamilton waar met belangstelling naar werd geluisterd. Uit dit verslag kwamen verschillende vragen naar voren over verzekering, boerenleenbank en vooral ook over de versterking van onze groep door het zoeken van "sponsors" voor nieuwe immigranten. Het voorstel in Hamilton ter tafel gebracht, vond ook bij de leden van onze groep ruime ingang en daarom werden er ook 2 personen Mr. G. J. Grevers en Mr. J. ten Pas met de taak als "Fieldmen" belast dus het begin is er nu en we zullen dan ook biddend hopen dat God ook dit werk met zijn onmisbare Zegen wil bekronen. Ook mogen wij nu onze kerkdiensten houden in het Y.W.C.A. gebouw te Stratford waar het centrum is van onze groep, maar al is ons getal nu nog klein we hopen dat er in het volgende voorjaar meerdere immigranten onze gelederen komen versterken.

ST. CATHARINES

P. Ellens

Tot heden is St. Catharines wel in gebreke gebleven, wat betreft haar bijdrage voor Contact.

Hoe wel onze domine wel zijn deel heeft gedaan, en wij eigenlijk dachten deze zal er wel weer voor zorgen zoo als 't meest al gaat doch 't was er deze keer niet bij, daar moest de secretaris voor zorgen. Nu ik vind het wel een hele opgaaf, zoo als er meerderen zijn, die hun nieuws artikelen schrijven.

Zoo als op zoo vele plaatsen in Canada hebben ook wij hier een groep emigranten die in een paar jaar tijd gegroeid is tot een 40-50 gezinnen, onder de hoede van de zendeling leeraar Ds. Persenaire, die niet alleen de kerk diensten houdt maar ook het vereenigings leven leidt en stuwt.

Zoo ook onze emigratie vereeniging, waar onze voorzitter ons ook steeds weer herinneert dat wij hier niet alleen en in de eerste plaats een taak hebben om geld te verdienen of een eigen farm, maar voor alle dingen: zoek eerst het Koninkkrijk Gods. Dit is wel zeer te recht, want als ons een gevaar bedreigt is het wel dit, dat we dit woord van den Heiland omdraaien, het geen de hele wereld al zool lang gedaan heeft, en dan begrijpt men niet waarom of het zoo hopeloos verkeerd gaat.

Op onze laatste vergadering is verslag uit gebracht van de vergadering van de Emigratie Council, wat tot resultaat had, dat ook wij ons in zullen spannen, om andere landgenoten hier geplaatst zien te krijgen. Wat een tweeerlei doel heeft, hen helpen die ons gaarne zouden willen volgen, en ons zelf versterken zoo dat we onze eigen kerken kunnen gaan bouwen, waarmee wij volgend jaar hopen te beginnen.

BESTUURSVERGADERING

Het bestuur onzer provinciale organisatie hoopt te vergaderen op Maandag January 30th, in het Y.M.C.A. gebouw te London, Ont. Gedurende de laatste maand is er onderzoek gemaakt inzake de voorgestelde docter, ziekenhuis en begrafenis verzekering voor onze organisatie. Rapporten over dit onderzoek zullen dan ter tafel komen. Ook is er reeds een aanvang gemaakt met data te verzamelen inzake een leen en spaar bank en ook deze zaak zal in de breedte besproken worden. Gedurende de laatste weken zijn er in onderscheiden van onze afdelingen zoogenaamde fieldagenten benoemd, en de rapporten over het werk verricht en plannen voor de naaste toekomst inin verband met dit werk vragen onze aandacht. Indien er afdelingen of leden zijn die iets hebben voor deze vergadering, stuur het naar onze secretaris Mr. John Vander Vliet, 304 Dundas Street, Trenton, Ont. De vergadering vangt aan s'namiddags om 1 uur.

Sport op Zondag

Zowel Toronto als Windsor hebben zich voor sport op Zondag verklaard. Er is echter een wet de "Lord's Day Act" en de mogelijkheid bestaat dat aan de regering ontheffing van deze wet zal worden gevraagd voor plaatsen, die zich door een stemming hebben uitgesproken voor sport op Zondag.

Ongetwijfeld zullen andere plaatsen volgen, eerst alleen 's middags tussen 1 en 6, maar later de gehele dag. Als de eerste concessie door de regering gedaan is komen de volgende ook wel. Voor immigranten die nog niet lang geleden uit Holland kwamen zal dit vermoedelijk niet als slecht nieuws klinken, omdat ze in Nederland niets beters gewend zijn geweest, maar voor Christen-Canadezen en immigranten van ouderen datum is het een grote teleurstelling.

Laten wij in dit opzicht geen twijfelachtige houding aanemen, maar uitgesproken voorstanders zijn of worden van Zondagsheiliging. Niet alleen door niet mee te doen aan eventuele Zondag sport, maar ook door 's Zondags niets te kopen en door op den dag des Heren geen plezier tochten te maken. 't Wordt zo veel gedaan door mensen, die wel beter weten. En naast het negatieve van genoemde onthoudingen behoort dan, zal het goed zijn, ook te staan het positieve van onze overtuiging, belijdenis en wandel. Gods geboden zijn ten opzichte van Sabbathsheiliging niet twijfelachtig. Evenmin als Zijn beloften.

Engeland Koopt Canadees Bacon

Het contract is nu getekend tussen Engeland en Canada, dat 60 millioen pond bacon in 1950 aan Engeland zal geleverd worden tegen een bedrag van 17½ millioen dollar of 29 cent per pond. De Canadeese regering doet hier nog 3½ cent bij en betaalt dus aan de "meat packers" 32½ cent. Deze subsidie zal vervallen op de eerste Juli 1950.

Om aan dit contact te komen heeft men aan Engeland toegestaan om voor 17½ millioen dollar minder tarwe in Canada te kopen. En om de zalmvisserij en de houthandel te steunen met een uitvoer van 10 millioen dollar is dit bedrag ook van het tarwe contract afgetrokken. Na deze verminderingen in de tarwe uitvoer blijft er nog over 125 millioen bushel dat Engeland van ons zal betrekken. De overige 15 millioen bushel zullen worden genomen in 1951 tegen de prijs van $2.00 per bushel voor nummer een, "northern wheat."

Verwacht wordt dat voor de levering van kaas aan Engeland spoedig een overeenkomst zal gereed zijn. De prijs zal vermoedelijk belangrijk beneden die van 1949 zijn.

Immigranten, vooral zij die voor zich zelf gaan boeren, dienen op de hoogte te blijven met de veranderende omstandigheden.

Volgens de minister van Landbouw is de vrees ongegrond dat boter prijzen zouden kelderen. De bestaande voorraden zijn niet abnormaal groot en de regering is van plan vast te houden aan de "floor price" van 58c per pond.

BIETEN BOEREN BOWEN BEST

De boeren in Kent county hebben dit jaar 3 millioen dollars ontvangen voor hun suikerbienten. De gehele oogst in Ontario van dit gewas bedroeg 333,000 ton en de opbrengst was 11.07 ton per acre. Ofschoon het suikergehalte iets beneden het gemiddelde was, toch bedroeg het nog 16.8 per cent. Tot nu toe zijn 93 millioen pond suiker gefrabriceerd en men is nog niet aan het eind van de campagne. Het jaar 1949 zal vermoedelijk een "record-breaker" zijn voor de boeren, die nog nooit zoo'n hoge prijs voor hun bieten hebben ontvangen. Denk niet gering over de geproduceerde hoeveelheid suiker; er zullen 3000 spoorwagens nodig zijn om het te vervoeren. Daarbij werd er ook nog een 16500 ton gedroogde pulp verkregen en 13,500 ton molasse. De pulp wordt verkocht voor vee voeder en de molasse wordt gebruikt bij het maken van gist.

Bovenstaande gegevens werden verstrekt door de Canada and Dominion Sugar Company in Chatham, Ont.

In Kent county liggen o.a. Chatham, Wallaceburg, Dresden, Northwood, Ridgetown, Blenheim, alle wel bekend aan onze immigranten.

Vergadering van de Publicatie en Redactie Committee van "Contact"

Deze committees hopen een gecombineerdd vergadering te houden ook op Maandag Jan. 30th, in het Y.M.C.A. gebouw te London, aanvangende s' avonds om 7 uur.

Op deze vergadering zal hoofdzakelijk ter tafel komen de werkzaamheden van elkecommissie en een zekere werkverdeling zal worden gemaakt. Ook hopen wij verschillende zaken aangaande nieuwe rubrieken voor ons orgaan, te bespreken. Het zal ook noodig zijn om verschillende medewerkers te benoemen voor het verzorgen van deze rubrieken.

Film. "De Immigrant"

Gedurende de laatste maanden is deze film inhoudende Nederlandse immigranten komende naar Canada vertoont in verschillende van onze locale afdelingen. Alle afdelingen die nog niet deze film hebben gezien, en gaarne deze gelegenheid zouden hebben, worden verzocht om te schrijven naar onze secretaris Mr. John Vander Vliet, welke is belast met de regeling. Wij voegen hier even aan toe, om hier haast mee te maken, omdat deze film binnen korten bijd weer terug gaat naar het bestuur der inwendige Zending onzer kerken.

Agenten, Correspondenten

Contact heeft nieuws berichten noodig.
Onze agenten zijn de aangewezen personen voor dit werk.
Stuur deze naar de redactie van ons blad.
Deze berichten moeten binnen zijn voor de tiende van elke maand.
Maak uw berichten kort en zakelijk.
Geef variatie in uw berichten.
Schrijf over uw gemeente en vereenigingen.
En ook over personen en gezinnen.
Maak uw berichten interesant.
Wil U zorgen dat wij deze elke maand ontvangen?
Bij voorbaat onze dank.

INGEZONDEN STUKKEN

"Contact" geeft plaatstruimte voor ingezonden stukken:
Maak deze niet langer dan 600 woorden.
Schrijf over zaken van belang voor onze organizatie.
De redactie heeft het recht om uw stuk te weigeren;
Als het blijkt niet in het belang te zijn van onze organisatie,
Of afbrekende critiek te bevatten,
Of tegen de beginselen onzer organisatie ingaat.
Stuur alle ingezonden stukken aan ons redactie adres.

TRANSPORTATIE KOSTEN

De transportatie kosten voor gezinnen, die geen middel van vervoer hebben om onze kerkdiensten bij te wonen, zullen voortaan niet meer betaald worden door "The Immigration Committee for Canada." Dit is volgens een besluit van de laatst gehouden Synode van de Christian Reformed Church. Rekeningen behoren van nu aan gezonden te worden aan Mr. Jacob Noordhof R.R. 6 Chatham, Ont.

J. Vander Vliet,
Secretary-Treasurer
Immigration Committee

KLEINE ADVERTENTIES

Plaats een kleine advertentie in "Contact":
Geboorte berichten.
Huwelijksaankondigingen.
Huwelijksjubileums.
Overlijdensberichten.
Te koop of te huur, en vele andere zaken.
Prijs per regel, halve kolom, 15 cent.
Stuur uw advertentie naar: P.O. Box, 234, Chatham, Ont.

WIE KAN HELPEN

Mr. J. Triemstra, R.R. 2 Ruthven, Ont., heeft ons verzocht om aan onze lezers te vragen of er ook personen zijn die weten waar Jelle Veenstra vrijgezel, tegenwoordig woont. Zijn laatste adres is: Mr. Jelle Veenstra P. O. R . R. 4 Eganville, Ont. In dien Mr. Veenstra dit leest, of dat U weet waar hij woont, schrijf Mr. Trienstra. Hij heeft berichten uit Nederland van ernstige aard, aangaan de family leden van Mr. Veenstra.

FARMS TE KOOP

Wij verwachten dat er in onderscheidene plaatsen leden zijn die van plan zijn om dit voorjaar een farm te kopen. Mochten er zijn die advies of andere hulp verlangen raadpleeg uw plaatselijke fieldman of leden uwer organizatie. Mocht U advies over andere streken wenschen over farms wij zijn gaarne bereid om U met advies te dienen. Wees er zeker van dat wanneer U koopt dat U de eigendoms rechten en alle andere papieren laat onderzoeken door een advocaat. Het is niet aan te raden om dit alles maar in goed geloof te aanvaarden. Sommige immigranten hebben dit reeds ondervonden.

OVERLIJDENSBERICHT

Op kersdag overleed te Trenton na een betrekkelijk korte ziekte de heer K. Ruys op de leeftijd van 74 jaar. Ps. 90: 10.

Mrs. A. Ruys.
Mr. en Mrs. J. Vander Vliet.

Adres Verandering

Oud adres

Naam. ....

Farmer ....

Postkantoor ....

Nieuw adres

Naam. ....

Farmer ....

Postkantoor ....

Abonnements Formulier

Prijs een dollar per jaar, bij vooruitbetaling

Vul in uw naam en adres en geef het met betaling van een dollar aan uw plaatselijke agent, of stuur het naar ons administratie adres: P.O. Box 234. hatham, Ont.

Uw naam. ....

Naam van boer ....

Postkantoor adres ....